آموزش شاگردان برای آموزش
جلسه ۵: شاگردی چیست؟ (۲d)

ارائه شده توسط ران لایولی، BiblicalMentoring.org – M.A. ،M.Div. (مطالعات)

مرحله ۱: دعای افتتاحیه

مرحله ۲: هر فرد آیه خاطره را نقل می کند: آیه: **دوم تیموتائوس ۲:۲**

۱ پس، فرزندم، با فیضی که در مسیح عیسی است قوی شو، ۲ و آنچه از من شنیده ای در حضور شاهدان بسیار، به مردان وفادار بسپار که بتوانند دیگران را نیز آموزش دهند.

مرحله ۳: *تمام یا بخشی از فصل کتاب مقدس را بخوانید و بحث کنید* - **۲ تیموتائوس ۲**

مرحله ۴: سوالات برای درخواست های شخصی و/یا بحث های گروهی:

1. نویسنده می نویسد که تبلیغ غیرمسئولانه باعث غفلت معنوی می شود. آیا می بینید چگونه این باعث مؤمنان ضعیف و سطحی می شود؟
2. فیلیپس وقتی می نویسد «شاگردی جدایی ناپذیر از والد مسئول است» منظورش چیست؟
3. کار یک شاگرد ساز چه زمانی تمام می شود؟
4. چرا دوم تیموتائوس ۲:۲ برای موفقیت شاگردسازی مهم است؟
5. چرا نمودار فرمان مسیح / پاسخ انسان بهترین نمونه پیام کلیدی نویسنده است؟

مرحله ۵: *محتوای کتاب را بخوانید و بحث کنید:*

فصل دوم به گفته نویسنده – کیت فیلیپس:

تکثیر با کیفیت تضمین می شود

اگر فقط در تبلیغ دین فعال بودم و مسئول بیش از ۱۱,۰۰۰ مسیحی جدید بودم، هر سال از سپتامبر تا دسامبر فقط برای نوشتن یک کارت کریسمس به هر یک از آن ها وقت می گذاشتم. آنقدر مشغول هدایت مردم به سوی مسیح بودم که مراقبت از آن ها و کمک به رشدشان غیرممکن می شد. فقط برای به یاد آوردن نام هایشان به یک کامپیوتر نیاز داشتم. چنین تبلیغ غیرمسئولانه ای باعث غفلت معنوی کودکان می شد و منجر به مؤمنان ضعیف و سطحی می شد.

قبلا به توانایی های تبلیغی ام افتخار می کردم—اینکه چگونه مردی را در هواپیما ملاقات کردم، پنجاه دقیقه با او صحبت کردم، او را به مسیح رساندم، اما هرگز نام خانوادگی اش را ندانستم. به نوعی، باور داشتم چنین ماجراهایی مردانگی معنوی ام را افزایش می دهد— تا اینکه فهمیدم بیشتر این «قربانیان» را پس از دیدارهای کوتاهمان رها کرده ام. هیجان بارداری و شادی تولد را تجربه کرده بودم بدون اینکه مسئولیت والدگری را بپذیرم.

اجازه دهید جدیت این شکست را نشان دهم.

در ژوئن ۱۹۷۶ ، من و همسرم کیتی با تولد دو پسر دوقلو، جاشوا و پل، برکت یافتیم. باور کنید، آن ها توجه شبانه روزی می خواستند. ما به آن ها غذا می دادیم، تکان می دادیم، پوشک هایشان را عوض می کردیم و هر کاری که والدین خوب انجام می دهند انجام می دادیم.

فرض کنید وقتی پسرها سه ماهه بودند، من و کیتی تصمیم گرفتیم که به یک استراحت نیاز داریم (که واقعا هم همین کار را کردیم). پس جاشوا و پل را به کاناپه تکیه دادیم تا با آن ها صحبت کنیم.

به آن ها گفتم که خسته ایم و قرار است به تعطیلات دو هفته ای برویم — تنها. اما سریع به آن ها اطمینان دادم که جای نگرانی ندارند. «شما همه کارهایی که انجام داده ایم را دیده اید، پس باید تا حالا یاد گرفته باشید چطور از خودتان مراقبت کنید. اما اگر چیزی را فراموش کردید، دستورالعمل های دقیقی برای شما نوشته ایم: چگونه شیر خشک خود را درست کنید، چگونه به خودتان غذا بدهید، چگونه پوشک تان را عوض کنید، علائم چیست. ما این دستورالعمل ها را به یخچال چسبانده ایم و برنامه سفرمان را گذاشته ایم تا اگر سوالی داشتید با ما تماس بگیرید. نگران هیچ چیز نباشید.»

اگر من و کیتی واقعا این کار را با پسران سه ماهه مان می کردیم، به خاطر غفلت از کودک به زندان می افتادیم. نوزادان نمی توانند از خودشان تغذیه یا مراقبت کنند؛ باید شب و روز مراقبشان باشند تا به اندازه کافی بزرگ شوند که بتوانند به تنهایی زنده بمانند.

شاگردی جدایی ناپذیر از والدگری مسئولانه است. یک والد روحانی، مانند والد جسمی، مسئول مراقبت و پرورش فرزندانش در برابر خدا است. پولس می دانست که پدر معنوی قرنتیان است: «... زیرا در مسیح عیسی از طریق انجیل پدر شما شدم» (اول قرنتیان ۴:۱۵). او غلاطیان را «فرزندان من» (غلاطیان

۴:۱۹) و تیموتائوس را «فرزند واقعی من در ایمان» (اول تیموتائوس ۱:۲) خواند. او به نمایندگی از اونیسیموس التماس کرد: «فرزند من که او را به دنیا آورده ام» (فیلمون ۱۰).

شاگردساز می داند که مسئولیتش ادامه دارد تا زمانی که شاگردش به یک مؤمن معنوی بالغ و بازتولید مثل تبدیل شود. او زمان زیادی را صرف شاگردش می کند و توجه کامل به نیازهای او می دهد. شاگردی تولید مثل با کیفیتی است که تضمین می کند فرایند تکثیر معنوی از نسلی به نسل دیگر ادامه یابد.

روح خدا حفاظتی را برای نظارت بر کیفیت فرزندان روحانی برقرار کرد. پولس اشاره می کند که رابطه شاگردساز با شاگردش چهار نسل را در بر می گیرد. «و چیزهایی که از من در حضور شاهدان بسیاری شنیده اید، این ها را به مردان وفادار می سپارد که قادر خواهند بود دیگران را نیز آموزش دهند» (دوم تیموتائوس ۲:۲). در اینجا، پولس (نسل اول) به پسر روحانی خود، تیموتائوس (نسل دوم)، دستور می دهد تا چیزهایی را که پولس به او آموخت، به مردان مؤمن (نسل سوم) بیاموزد، که آن ها نیز به نوبه خود به دیگران (نسل چهارم) آموزش خواهند داد.

اشاره پولس به چهار نسل تصادفی نیست. یک شاگردساز تنها زمانی می داند چقدر مؤثر به شاگردش آموزش داده است که ببیند شاگرد شاگردش به دیگران آموزش می دهد.

در سال ۱۹۷۲ خدا آل اورت را فراخواند تا کار ما را در محله فقیرنشین ویچیتا هدایت کند. من او را شاگردی کردم. ساعت ها و ساعت ها با ال گذراندم و در طول ماه ها همه چیزهایی را که درباره مرد بودن خدا می دانستم در او نهادینه کردم. ما با هم به دنبال اصول کتاب مقدس گشتیم و آن ها را در زندگی مان به کار بردیم. خیلی زود آل شروع به شاگردی دان کرد که از آن زمان موریس را شاگردی کرده است.

با توجه به مأموریت شاگردگری برای آموزش دیگران برای آموزش دیگران، من (نسل اول) فقط می توانم اثربخشی خود را با آل (نسل دوم) ارزیابی کنم که ببینم دان (نسل سوم) چگونه با موریس (نسل چهارم) عمل می کند. اگر آل کاملا شاگردی (مرگ خود و تولید مثل) را درک کند، دان به خوبی مجهز خواهد بود تا موریس را آموزش دهد چگونه دیگران را آموزش دهد. موریس اثبات واقعی پودینگ است.

		چهار نسل		
4	3	2	1	تولید
سایرین	مردان وفادار	تیموتی	پل	
موریس	دان	آل	کیت	

این یک تمایل انسانی است که به جای کیفیت بالا، تولید انبوه را انتخاب می کند. چند بار شنیده اید که «دیگر مثل قبل چیزها را نمی سازند»؟ و چقدر جواب «این اصلا مقرون به صرفه نیست»؟

تنها یک صنعتگر ماهر کیفیت را بالاتر از هر چیز دیگری می طلبد. اعتبار او با هر کالایی که تولید می شود در خطر است چون نامش را روی کارش می گذارد. عیسی استاد شاگردساز است. از آنجا که هر مؤمنی نام او را دارد، جایی برای متوسط بودن در شاگردی نیست.

دو هزار سال پیش عیسی با صداقتی بی امان با جمعیت عظیمی از پیروان سخن گفت. او اعلام کرد: «هر که صلیب خود را حمل نکند و پس از من بیاید، نمی تواند شاگرد من باشد» (لوقا ۱۴:۲۷). عیسی گزینه های هر شنونده را به دو گزینه محدود کرد. اگر پاسخ انسان بی ایمان باشد، نافرمانی کرده و می میرد. او دشمن مسیح است (نگاه کنید به متی ۱۲:۳۰). اگر با ایمان پاسخ دهد، اطاعت می کند و شاگرد می شود، به خود می میرد و تولید مثل می کند. مسیح خداوند زندگی اوست. عیسی از هیچ گزینه دیگری سخن نمی گوید.

		مردانه		مسیح
		واکنش ها		فرماندهی
خودمرگ				
	شاگردی	اطاعت	ایمان	
تولید مثل			یا	دنبالم بیا
	مرگ	نافرمانی	بی اعتقادی	

مسیح می دانست که این مهم ترین تصمیمی است که هر کسی می تواند بگیرد، پس به آن ها هشدار داد که هزینه را بشمارند (لوقا ۱۴:۲۸). و هرچند غیرقابل فهم به نظر می رسد، بسیاری عقب نشینی کردند «... و دیگر با او راه نرفتند» (یوحنا ۶:۶۶، KJV).

فرمان تغییر دهنده زندگی مسیح، «دنبالم بیا»، امروز به همان اندازه فراگیر است که در ساحل گالیله. نمی توان آن را ساده گرفت. سرنوشت ابدی تو به پاسخ تو بستگی دارد.

یا حقوق، دارایی ها و زندگی خود را همان طور که اکنون هست حفظ می کنید، یا همه دارایی خود را به ربوبیت مسیح واگذار می کنید تا زندگی ابدی و صلح با خدا را به دست آورید. هیچ چیز مسیح را بیشتر از این خوشحال نمی کند که، مانند لاوی، شما «... همه چیز را رها کنید، برخیزید و با او بروید» (لوقا ۵:۲۸ LB).

ندای مسیح هنوز در طول قرون طنین انداز است: «بیا با من بمیر!» نجات ما نا شی از فیض خدا است و بر آن استوار است. فیض خدا منبع است. ایمان ما ابزار است. اما اطاعت ما هم پاسخ اجباری انسانی و هم شاهد غیرقابل انکار نجات است (افسسیان ۲:۸-۱۰). این اثبات ایمان ماست. به همین دلیل یعقوب می گوید «ایمان بدون اعمال مرده است» (یعقوب ۲:۱۷).

(صفحات ۲۴ب-۲۹)

چک لیست شاگردان – شاگردی چیست؟

___ من برای خودم مرده ام.
___ من در دیگران کمال زندگی ای را که در مسیح دارم، بازتولید می کنم.

مرحله ۶: با به اشتراک گذاشتن درخواست های دعای شخصی و دعا کردن هر فرد برای درخواست های دیگری پایان دهید.

منبع: شکل گیری یک شاگرد توسط دکتر کیت فیلیپس. انتشارات توسط شرکت فلمینگ اچ. رول، ۱۹۸۱. شابک 0-8007-1181-5. مقدمه توسط رابرت ای. کولمن. محتوا (به جز سوالات مطالعاتی) بدون بازنگری از کتاب گرفته شده است.
20261011 بازنگری شده